

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillingerne

(Sundbo): Det foreliggende Forslag tager jo særlig Sigte paa tre Hovedspørgsmaal, nemlig at Valgretsaldern ned sættes fra 25 til 21 Aar, samt at den 2-aarige Opholdsbestemmelse og Bestemmelsen om to Aars Betaling af Skat bliver begrænset. Paa disse Omraader er vi bagefter saa godt som alle andre Nationer, der overhovedet har Valgret. 21 Aars Alderen er nu anerkendt i de fleste Lande som den almindelige Valgretsaldern. Vore Nabolande, Sverige og Norge, er mindst fremme, men de er dog naaet til 23 Aar, saa der synes ikke at være nogen Grund for os til at være saa langt bagefter, som vi er med 25 Aars Alderen. Og Bestemmelserne om to Aars Ophold i Kommunen og to Aars Betaling af Skat er der heller ingen andre Lande, der har, saa ogsaa i disse Henseender er vi langt tilbage. Det er Bestemmelser af særlig social Natur, de rammer fortrinsvis Smaafolk og sætter i Virkeligheden et Skel mellem smaa og store Skatteydere i Kommunerne. Det er naturligtvis Arbejderne, der flytter mest. De maa flytte derhen, hvor de kan faa Arbejde, og det bliver som Følge deraf dem, disse Bestemmelser særlig gaar ud over. Hvis Arbejderne saa tilmed har været arbejdsløse en stor Del af de to Aar, er det saa meget mere umuligt for dem at faa Skatten betalt. Skatten sættes efter det foregaaende Aars Indtægt, hvor de maaske havde Arbejde, og nu, da de er arbejdsløse, har de meget vanskeligt ved at faa den betalt. Det er altsaa et Forhold, der fortrinsvis rammer Smaafolk. Valgretten er ikke lige og ikke almindelig, saa længe vi ikke har Valgret ved det 21de Aar, saa længe vi har den nævnte Opholdsbestemmelse og Kravet om de to Aars Skattebetaling.

Jeg tillod mig i Fjor at gøre opmærksom paa, at i andre Lande var der ikke saadanne Kauteler. Jeg henviste til vore Nabolande i Syd og Nord, hvor man er videre fremme. Og jeg vil i Aar gøre opmærksom paa, at i Lande som England og Frankrig, der ellers anses for at være nogle af de mest konservative, er man ogsaa langt foran os med Hensyn til Valgretten og de Kauteler, der kræves. Det er jo saaledes, at Folk af begge de konservative Partier her i Landet søger deres Idealer i England og Frankrig. De, der handler med Smør, søger deres i England, og de, der pranger med nationale Ideer,

søger deres i Frankrig, hvor den sidste Vare er stærkt i Kurs. Jeg kunde derfor tænke mig, at Forholdene i de to Lande netop skulde gøre Indtryk paa de konservative Medlemmer ogsaa af dette Ting. Jeg skal derfor tillade mig at anføre, hvorledes Forholdene er ordnet i England og Frankrig. Begge Steder har de en Valgretsaldern af 21 Aar, og i saa Henseende er de altsaa langt forud for os. I England skal man have boet 12 Maaneder i en By eller højst i en Afstand af 7 engelske Mile fra den; man kan altsaa bo udenfor Byen og dog have Valgret. Eller man skal i 12 Maaneder have ejet eller lejet Bolig, Pakhus, Forretningslokale eller Butik, for hvilket der kræves kommunal Skat. Og i saa Henseende tager man det ikke saa nøje, et ganske lille Rum, der er lejet til et eller andet Forretningsbrug, er tilstrækkeligt til, at man kan faa Valgret, og saa behøver man endda ikke at bo indenfor Bygrænsen. Man maa endvidere i 12 Maaneder ikke have modtaget Fattighjælp. Baade med Hensyn til Skat og Fattighjælp er det i England i Virkeligheden det samme, som vi foreslaar. Den sidst paalignede Skat skal der være betalt inden Valglistens Udarbejdelse. Vi kræver $\frac{1}{2}$ Aars Skat betalt, for at man kan faa Valgret, og vi foreslaar altsaa kun, hvad der allerede er gældende i England. Vi foreslaar ogsaa, at Folk ikke det sidste Aar maa have modtaget Fattighjælp, ligeledes det samme, som gælder i England; det skulde derfor ikke synes meget radikalt at foreslaa noget saadant. I Frankrig har man, som nævnt, Valgret ved 21 Aars Alderen. Man skal have boet 6 Maaneder i en Kommune; man behøver altsaa ikke at have boet der i 12 Maaneder. Men man kan ogsaa erhverve Valgret i Frankrig, selv om man ikke opfylder nogen af disse to Betingelser, nemlig hvis man blot svarer en af de fire almindelige Skatter, man har der. De fire Skatter er Grundskatten af ubebygget eller bebygget fast Ejendom, den saakaldte personlige Skat, der kan andrage Værdien af 3 Dages Arbejde efter en Middelpris af mellem 1,5 eller 0,5 Fr. pr. Dag. Det kan ogsaa være en Skat paa Lejen af møblerede Lejligheder, altsaa en meget lille og ganske ubetydelig Skat. Endvidere er der Dør- og Vindues-skatten af Døre og Vinduer, der vender ud til større Gader og Promenader, baade Boliger og Butikker og lignende Lokaler, og hvis de paagældende blot svarer en saadan Skat, kan de altsaa ogsaa faa Valgret. Endelig er der Patentskatten,